

Tuần Báo Vô Vi

27 tháng 6 năm 2021

Số 557

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Làm người cần sự buông bỏ sự động loạn hay không?
- 2) Ổn định quân bình là gì?
- 3) Diễm là gì?
- 4) Trung tín có hữu ích gì không?
- 5) Thật thà xây dựng có hữu ích gì không?
- 6) Tại sao không bỏ sự ác độc?
- 7) Khó khổ loạn dâm tự hại mình tại sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 07-09-03 8: 30 AM 1) Hỏi: Làm người cần sự buông bỏ sự động loạn hay không? Đáp: Thừa làm người rất cần buông bỏ sự động loạn không cần thiết. Kệ: Thực hiện sự cần thiết nối liền Mình tâm kiến tánh được an yên Góp phần xây dựng trong giờ tiến Giải tỏa phiền ưu tự giải phiền.	Montréal, 08-09-2003 7: 25 AM 2) Hỏi: Ổn định quân bình là gì? Đáp: Thừa ổn định quân bình là điển tâm khai thông. Kệ: Ổn định quân bình điển triễn khai Tiến hành rõ rệt mình tâm đạo Quy y Phật Pháp chuyển càng cao Quy hội tình người trong sống động.
Montréal, 09-09-2003 2; 35 AM 3) Hỏi: Điển là gì? Đáp: Thừa điển là từ trung tim bộ đầu hút sáng lên gọi là điển tâm. Kệ: Duyên Trời tận độ chuyển từ hồi Phân minh đời đạo tiến thông ngôi Đức độ chính mình minh đạo pháp Thực hành chơn pháp chẳng cần thôi.	Montréal, 10-09-2003 4: 15AM 4) Hỏi: Trung tín có hữu ích gì không? Đáp: Thừa sự trung tín rất hữu ích cho người tu. Kệ: Trung tín hàng đầu tự tiến tu Chung lo xây dựng theo đường tốt Quý thương tâm đạo chẳng mê mù Tiến hóa thâm sâu rất nhiệm màu.
Montréal, 11-09-2003 5: 35 AM 5) Hỏi: Thật thà xây dựng có hữu ích gì không? Đáp: Thừa thật thà xây dựng rất hữu ích. Kệ: Thật tình xây dựng quý hơn vàng Thiên hạ quy không lý trí an Xây dựng cho chung quy hội bàn Thành tâm xây dựng hợp thông hành.	Montréal, 12-09-2003 3: 55 AM 6) Hỏi: Tại sao không bỏ sự ác độc? Đáp: Thừa tại vì nội tâm mất sự quân bình. Kệ: Nội tâm bất ổn và không yên Tạo loạn bất phân rõ tiến trình Khó khổ loạn dâm tự hại mình Tâm từ không có không mình tiến.
Montréal, 13-09-2003 3: 15 AM 7) Hỏi: Khó khổ loạn dâm tự hại mình tại sao? Đáp: Thừa khó khổ loạn dâm là tự hại. Kệ: Thật thà chất phác tạo duyên lành Thanh minh đời đạo tự phân ranh Duyên đời tạm bợ không thành đạo Chuyển hóa tâm tu tự bước vào.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 11

Thương con mẹ giữ chơn tình
Giúp con tiến hóa tự mình triển khai
Pháp kia sắp sẵn hằng ngày
Có tài tự tiến tiến hoài đến nơi.

Đặt ra lý luận lắm lời
Bày ra đủ kiểu đủ nơi cực hình
Dạy cho hồn vía tự mình
Chơn tình chơn giác rõ tình mẹ con.

Chẳng còn cách biệt bao xa
Mẹ hòa con tiến thật thà đến nơi
Nguyên căn có đất có trời
Có nơi trú ngụ có lời nhủ khuyên.

Chờ cho điển thức kết tinh
Chờ cho con tiến tự mình chơn tình
Quy nguyên chơn cảnh đẹp xinh
Nhẹ nhàng phấn khởi tâm linh hợp hòa.

Montreal, ngày 22-3-1980

“Thương con mẹ giữ chơn tình”: Mẹ luôn luôn giữ sự sáng suốt. Chơn tình là gì? Là thương yêu, không có mẹ nào không thương yêu con! Phải hết sức thương yêu con. Nếu càng thương yêu con thì càng sửa mình, càng phải tu, phải tịnh, phải sửa mình để ảnh hưởng con. Chớ không phải dùng đôi môi la om sòm đó rồi giúp được ai, diu được ai tiến? Điều thứ nhứt là mình gây sự động loạn cho chính mình. Chơn tình không giữ rồi cái tà tâm động loạn nó xuất hiện. Phàm ngã nó điều khiển cái miệng nói sai, gây nghiệp chướng chớ ích gì?

Cho nên, khi làm một người mẹ phải thực sự thương yêu con, xây dựng cho con, diu tiến con đủ mọi cách.

“Giúp con tiến hóa tự mình triển khai”: Giúp con tiến hóa, để tự nó phát triển, khai thông lấy nó.

“Pháp kia sắp sẵn hằng ngày”: Cái pháp có sẵn rồi. Các tôn giáo thế gian đều có pháp, đều có lý thuyết.

Chúng ta tu về bên pháp lý đây sẵn có pháp, chỉ đây công một chút, sửa mình trong giờ phút công phu đó thôi. Cứ lượm lấy, giữ lấy mà tiến.

“Có tài tự tiến, tiến hoài đến nơi”: Chúng ta thấy chúng ta có khả năng tự tin lấy mình mà đặt chương trình để tự tiến, thì tiến hoài đến nơi, không nên chán ngán. Bởi vì sự sai lầm của chúng ta từ nhiều kiếp, không phải mới đây. Cho nên, chúng ta tu phải đặt trong chương trình tu tịnh mãi mãi, hoài hoài. Tiến hóa đời đời mới tiến đến nơi.

Có hành có tiến, có tiến mới có minh, sửa mình là chính chớ xin Phật Trời. Chúng ta phải sửa mình. Chúng ta cầu xin Phật Trời hoài mà chúng ta không hành thì ông Trời cũng bó tay, mà ông Phật cũng bó tay. Biết Trời là giỏi, toàn năng, toàn giác, lục thông đủ thứ, nhưng Ngài không làm gì được. Bởi vì lục thông của Ngài là để chuyển hóa cho những tâm tư tới với Ngài, còn không tới với Ngài, Ngài chả làm gì được. Toàn giác cũng vậy. Toàn giác thì cũng chờ sự thức giác và mở cửa tâm linh mới đón nhận sự sáng suốt của toàn giác đã ban bố hằng giờ hằng phút. Nó không mở ra làm sao nó thấy?

Cho nên, nhiều khi chúng ta ngộ đạo trong một câu. Ngộ đạo trong một lời nói. Ngộ đạo trong một chữ cũng là ngộ. Một hành động một cũng là ngộ. Chúng ta chịu mở cửa không? Đón rước sự sáng suốt sẵn có không? Đâu có phải đi tới chỗ kia quý xin mới có? Không! Trong phòng chúng ta, khi các bạn lấy cái áo ra xem, sờ mảnh áo mà các bạn thức giác được sự đóng góp của cả căn khôn vũ trụ đã về với bạn. Bạn mới có được cái áo tốt đẹp trong khẩu hiệu đoàn kết thương yêu của trời đất sắp đặt, thì các bạn cũng là người ngộ đạo, hiểu chơn lý.

Có chút xiu thôi, chớ đâu có phải đi tới chỗ nói chơn lý tôi mới hiểu chơn lý. Cho nên, tôi khuyên các bạn phải nhớ Soi Hồn, Pháp Luân, Thiên Định rồi nó mới mở ra từ từ sự động loạn, nhiều rác rến. Khai thông rồi. Lúc đó, mở ra các bạn mới thấy đạo pháp. Từ đó, các bạn mới ngộ pháp. Không thấy đạo pháp làm sao ngộ pháp. Không rửa sạch làm sao thấy sự thanh nhẹ trong cái gia cang của tiểu

thiên địa này. Trong tiểu vũ trụ này, ai quản lý? Chủ Nhân Ông quản lý mà Chủ Nhân Ông không hiểu sự dơ dáy trong cá tánh, trong căn nhà tắm tối này. Nếu chúng ta thấy rõ rồi chúng ta phải lo quét dọn. Khi các bạn lo quét dọn lấy các bạn, thì các bạn đâu có động ai mà mịch lòng thiên hạ? Các bạn thấy các bạn có sự sai lầm rõ rệt và chấp nhận sự sai lầm để sửa mình tiến hóa. Mỗi người ở trong càn khôn vũ trụ này ý thức như vậy thì thế giới đại đồng, tình thương cởi mở, tu hành tiến hóa. Lúc đó, mới thấy Trời Phật là gì.

Bây giờ, các bạn cứ lý luận, nghe Đức Thích Ca thì hỏi Đức Thích Ca, nghe tới Jésus thì hỏi tới Jésus.

Rốt cuộc ôm đầy đủ lý thuyết trong đầu óc. Lấy tất cả những sách vở gói đầu rồi không có thực hành kể cũng như không. Các bạn đã ôm kinh sách để trên đầu các bạn hằng đêm, nhưng mà các bạn không coi, không luận giải, không hành tâm trí thì làm sao các bạn tiến hóa được? Ý chí không vun bồi, mà ý chí lung lạc, rồi cái ý chí các bạn bị phân tán, bị thu hút bởi ngoại cảnh, rồi gây ra sự mê tín, chậm tiến.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

TPHCM, ngày 11/10/2001

Kính thưa Ông Tám kính thương,

Con còn nhớ hồi ở Việt Nam, Ông Tám đã nói với con. Hôm nay con nhắc lại cũng là cơ may con cúng Phật.

Ngày mai Thầy ra đi
Không bao giờ trở lại
Ngày mai còn công phu
Là con đường gặp lại
Xin giữ lòng tu, xin giữ tình tu
Sẽ có ngày gặp lại
Ước gì cho ngày mai
Ngày nay xin hãy gắng
Bền lòng đạo Vô Vi
Nam Mô A Di Đà Phật
Quyết một đường thẳng đi
Sẽ có ngày gặp lại
Hôm mai sắp chia tay
Thầy ra đi, trò ở lại
Biết nói làm sao, lòng luyến lưu vô tận
Ước gì sống gần nhau, đời đời bất diệt
Ước gì trả ơn sâu, cho đời đời không ân hận
Thôi, Thầy cứ ra đi
Con vịn thề ở lại
Giữ một lòng sắc son
Con đường mòn lưu lại

Vĩ Kiên ơi Vĩ Kiên

Ôi tâm hồn con mong đợi

Quyết một ngày tương lai

Niết bàn sẽ tạo ngộ

Dù đường dài chông gai

Hai chữ Vĩ Kiên sẽ chiếu rọi

Thay lời mai chia tay

Bằng vắn thơ mong đợi

Ngày sau pháp lý như còn

Khuyến bạn gắng giữ lòng son

Công phu cố gắng Phật nào không thương.

Kính thư,

TQM

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

A C, ngày 29/11/2001

Q M,

Thầy vui nhận được lời thơ tiên đoán của con và với lòng thành tu tiến của chính con, với ý chí dũng hành và cương quyết của con sẽ tạo được hạnh đức tốt.

Chúc con và gia đình vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

DUYÊN MAY

Duyên may tái ngộ em đây
Ngày đêm thương nhớ dịp may tương hòa
Ước sao sống được chung nhà
Anh em học hỏi tương hòa thương yêu
Tình trời quả thật là siêu
Chiếu ban thanh nhẹ chữ yêu trọn lành
Nhìn em anh cảm thấy thanh
Thân em như mảnh tranh lành Trời ban
Nhìn em anh cảm thấy an
Cùng em bàn bạc ánh quang sáng ngời
Ước ao chung sống ở đời
Em thương anh nhớ tỏ lời thương yêu
Em ơi! Sống động tình yêu
Có vàng không đổi nó siêu hơn người
Nhớ em mạo diện sáng tươi
Cùng chung học hỏi, cùng người sống chung.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.05 PHẨM LỢI ÁI

45. CHUYỆN NỮ TỖ ROHINI (Tiền Thân Rohini)

Tốt hơn là kẻ thù...,

Câu chuyện này, khi ở tại Kỳ Viên, bậc Đạo Sư đã kể về người nữ tỳ của vị triệu phú Cấp Cô Độc. Theo truyền thuyết, ông Cấp Cô Độc có một người nữ tỳ tên là Rohini. Người mẹ già của nó đi đến nhà giã gạo và nằm xuống. Những con ruồi bu quanh căn bà như đâm với mũi kim. Bà kêu đứa con gái:

- Này con thân, các con ruồi cắn ta. Hãy đuổi chúng đi.

Đứa con gái nói:

- Thưa mẹ, con sẽ đuổi.

Nó gơ cái chày lên, với ý định giết các con ruồi trên thân bà mẹ, nó nói:

- Con sẽ giết chúng.

Rồi nó lấy cái chày đập vào bà mẹ khiến bà chết tại chỗ.

Thấy vậy, nó khóc:

- Mẹ ôi!

Người ta báo cho vị triệu phú biết tin ấy. Sau khi báo hoả táng bà mẹ, vị triệu phú đi đến tịnh xá, báo cho bậc Đạo Sư biết toàn thể câu chuyện. Bậc Đạo Sư nói:

- Này Gia chủ, đây không phải lần đầu tiên với ý định giết các con ruồi trên thân bà mẹ mà nó đập với cái chày và giết bà mẹ. Thuở trước, nó cũng đã làm như vậy.

Sau khi nói như vậy, bậc Đạo sư theo lời yêu cầu của ông Cấp Cô Độc, kể câu chuyện quá khứ.

Thuở xưa, khi vua Brahmadatta trị vì ở xứ Ba-la-nại, Bồ Tát sinh ra trong gia đình người triệu phú, sau khi cha mất, lên thay địa vị của cha. Vị triệu phú có người nữ tỳ tên là Rohini. Nữ tỳ ấy đi đến chỗ giã gạo, nghe người mẹ đang nằm bảo:

- Hãy đuổi những con ruồi trên thân ta, này con thân.

Nó lấy cái chày đánh con ruồi và giết luôn bà mẹ rồi khóc. Bồ Tát nghe kể chuyện ấy, tự nghĩ: “Trên đời này, một kẻ thù có trí còn tốt hơn”.

Rồi để tán thán người có trí, Bồ Tát đọc bài kệ này:

*Tốt hơn là kẻ thù
Có trí tuệ thông minh,
Hơn kẻ thương hại mình,
Nhưng ngu si vô trí,
Hãy xem Rô-hi-ni,
Giết bà mẹ khốn khổ,
Rồi than khóc hoài công.*

Bậc Đạo Sư nói:

- Này Gia chủ, đây không phải lần đầu tiên với ý định sẽ giết các con ruồi mà nó giết bà mẹ. Lúc trước, nó cũng đã làm như vậy.

Sau khi kể lại pháp thoại này, bậc Đạo Sư kết hợp lại hai câu chuyện và nhận diện Tiền thân như sau:

- Lúc bấy giờ, bà mẹ và người con gái là bà mẹ và con gái ngày nay, còn vị đại triệu phú là Ta vậy.

(còn tiếp)

